Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36640
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

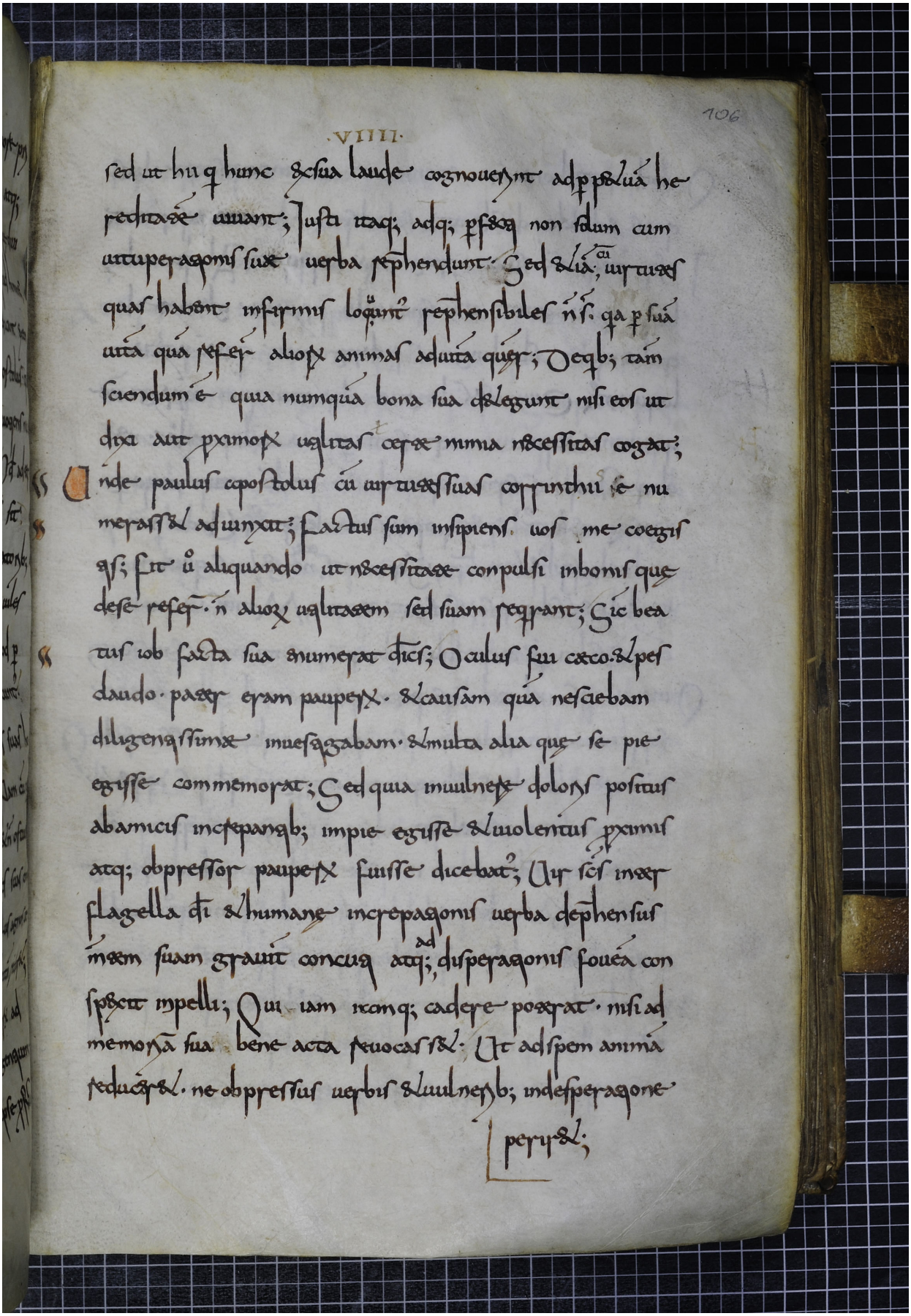

106

·VIIII·

sed ut hu q hunc & sua laude cognouerunt ad p̄ p̄ua he
reditate uuant; Iusti itaq; atq; p̄fecto non solum cum
utiuperagonis suae uerba reprehendunt. Sed & ea, ut uirtutes
quas habent infirmis loquunt reprehensibiles n̄ s. qa p̄ sua
uita qua refert aliorum animas ad uita quer; Deqb; tam
sciendum e quia numquam bona sua delegunt nisi eos ut
dixi aut proximorum utilitas ceperit minima necessitas cogat;
Unde paulus apostolus cu uirtutes suas corrinthii se nu
merasset & adunxit; factus sum insipiens. uos me coegis
tis; fit u aliquando ut necessitate compulsi in bonis que
dese referunt. n alior utilitatem sed suam requirant; Sic bea
tus iob facta sua enumerat dicens; Oculus fui caeco. & pes
claudo. pater eram pauperum. & causam qua nesciebam
diligentissime inuestigabam. & multa alia que se pie
egisse commemorat; Sed quia inuulnere doloris positus
ab amicis increpantib; impie egisse & uiolentus proximis
atq; oppressor pauperum fuisse dicebat; Ut sci inter
flagella di & humane increpationis uerba deprehensus
mem suam grauit concuq ad atq; disperationis foueam con
spicere impelli; Qui iam iam cadere poterat. nisi ad
memoriam sua bene acta reuocasset. Ut ad spem animam
reducere. ne oppressus uerbis & uulneribus; in desperatione

peri &;